

Detta är en förfatning om att Riksdagen skall besluta om att tullsatserna för vin i städerna skall höjas till dubbla beloppen eller för vin på fat, större eller mindre, till 1 krona för kilogram samt för vin på andra kärl, mousserande till 3 kronor för liter och icke mousserande till 1 krona 60 öre för liter, äfvensom att de förhöjda tullsatserna må träda i kraft så skyndsamt ske kan under innevarande år å dag, som af Kongl. Maj:t bestämmes.

N:o 26.

Ank. till Riksd. kansli den 16 april 1891, kl. 4 e. m.
Om att Riksdagen skall besluta om att tullsatserna för vin i städerna skall höjas till dubbla beloppen eller för vin på fat, större eller mindre, till 1 krona för kilogram samt för vin på andra kärl, mousserande till 3 kronor för liter och icke mousserande till 1 krona 60 öre för liter, äfvensom att de förhöjda tullsatserna må träda i kraft så skyndsamt ske kan under innevarande år å dag, som af Kongl. Maj:t bestämmes.

Betänkande, i anledning af väckt motion angående förhöjning af tullen å vin.

(1:a A.)

Angående tullsatserna å vin är i gällande tulltaxa stadgadt följande:

»Vin:

af till och med 25 procents alkoholhalt:	
på fat, större eller mindre	1 kilogram 0: 50
på andra kärl:	
mousserande	1 liter 1: 50
icke mousserande	1 liter 0: 80

af högre alkoholhalt; tullbehandlas såsom Likör.

I en inom Första Kammaren af herr *A. von Möller* väckt motion, n:o 5, har nu förslag framstälts, att Riksdagen måtte besluta, att tullsatserna å vin af till och med 25 procent alkoholhalt skola höjas till dubbla beloppen eller för vin på fat, större eller mindre, till 1 krona för kilogram samt för vin på andra kärl, mousserande till 3 kronor för liter och icke mousserande till 1 krona 60 öre för liter, äfvensom att de förhöjda tullsatserna må träda i kraft så skyndsamt ske kan under innevarande år å dag, som af Kongl. Maj:t bestämmes.

Till stöd för detta förslag anför motionären:

»Bland de beskattningsformer, hvilka stå Riksdagen till buds för täckande af statsverkets utgifter, torde väl företrädesvis sådana utvägar böra sökas, genom hvilka beskatningen hufvudsakligen träffar sam-

hällets förmögnare medlemmar och der sjelfva beskattningsföremålet utgöres af *lyxartiklar*, en form, som synes mig både ändamålsenlig, rättvis och dessutom för den betalande föga känbar. Än mera torde detta böra beaktas, då det antagligen inom en icke aflägsen framtid skall visa sig nödvändigt att uppsöka nya skattekällor eller att öka redan förut befintliga. Bland de öfverflödsartiklar, hvilka sålunda torde kunna anses både tåla och förtjena en högre beskattning, synes mig *vin* i främsta rummet böra komma i åtanke. Väl är det sant, att genom 1892 års tulltaxa vintullen blifvit betydligt höjd; dock synes mig, att sjelfva varans egenskap af njutningsmedel och *lyxvara* ävensom *konsumentens skatteförmåga* samt den *ansenliga importen*, som sannolikt icke även genom en betydligare tullförhöjning komme att minskas, men hvarigenom statskassan skulle tillföras en *ganska afsevärd* inkomst, tala för en ytterligare ökad tullsats. »

I motionen äro vidare införda uppgifter angående införseln af vin under år 1899 samt de deraf inflytande tullinkomsterna. Härefter fortsätter motionären:

»Enligt min åsigt skulle en tullförhöjning med 100 % icke vara öfverdrifven, då den ej skulle fördyra exempelvis mousserande vin med mera än ungefär en krona pr butelj, hvilket ej för konsumenten kan sägas vara af någon betydelse, då detta vin i allmänhet, åtminstone i sista hand, betingar relativt höga pris, mellan 4 à 10 kronor pr butelj hos vinhandlaren, 8 à 14 kronor, ja, derutöfver på restauranten. Uti Frankrike betingar champagnen inom stadsområde, delvis i följd af oktroj, ett nära nog lika högt pris som i Sverige, och i Tyskland är man betänkt på att belägga hvarje $\frac{1}{2}$ butelj mousserande vin med en tillverningsskatt af 50 pfennige. I Ryssland är tullsatsen å mousserande vin kronor 3,53 pr butelj, således ungefär $3\frac{1}{2}$ gånger så hög som vår nuvarande tullsats. Beträffande icke mousserande viner skulle en fördubblad tullsats medföra en prisförhöjning för vin, inkomna på andra kärl, af omkring kronor 0,53 och för på fat importeradt af omkring kronor 0,33 pr butelj, hvilket för den publik, som anser sig hafva råd att dricka vin, ej torde verka afskräckande.

Derest min framställning vinner Riksdagens bifall, anser jag af största vigt, att tullförhöjningen *snarast möjligt* träder i kraft. »

De nu gällande tullsatserna för vin, hvilka åsattes i enlighet med tullkomiténs förslag af 1892 års Riksdag, hafva varit gällande från och

med den 21 juni nämnda år. Före denna tid voro alltsedan år 1885 tullsatserna för vin, alla slag, af till och med 21 procent alkoholhalt 15 öre för liter samt af mer än 21 till och med 25 procent alkoholhalt, på fat, större eller mindre, 30 öre för kilogram och på andra kärl 65 öre för liter.

Införseln af vin af till och med 25 procent alkoholhalt under nedannämnda år samt tullinkomsterna deraf utvisas af följande enligt den officiella statistiken uppgjorda tabell.

År	Af t. o. m. 21 % alkoholhalt		Af mer än 21 t. o. m. 25 % alkoholhalt		Tullbelopp
	på fat	på andra kärl	på fat	på andra kärl	
	Liter	Liter	Kg.	Liter	Kronor
1886	1,878,655	498,507	14,794	3,277	363,084
1887	1,903,206	476,425	22,011	3,781	365,942
1888	1,969,486	485,213	10,056	3,391	373,416
1889	2,155,316	614,825	10,415	2,943	420,547
1890	2,233,098	624,984	14,642	3,065	435,093
1891	3,278,687	1,065,969	8,743	1,852	655,525
1892 före 21/6	4,770,771	882,777	4,656	408	849,692
Af t. o. m. 25 % alkoholhalt					
på fat	på andra kärl				
	mousserande		icke mousserande		
fr. o. m.	Kg.	Liter	Liter		
21/6 1892	137,934	5,030	36,909		105,950
1893	685,242	28,646	113,404		476,172
1894	1,449,204	69,288	143,673		942,599
1895	1,967,832	142,122	169,968		1,332,873
1896	2,528,378	192,902	224,329		1,732,901
1897	2,644,642	262,466	225,784		1,896,552
1898	2,888,354	298,132	261,772		2,100,794
1899	3,179,325	328,543	265,547		2,294,937

I händelse af behof af ökade inkomster för statsverket, ligger utan tvifvel nära till hands att för sådant ändamål höja tullen för en sådan vara som vin, hvilken åtminstone till största delen måste betraktas såsom en lyxvara och som hufvudsakligen användes af de förmögnare samhällsklasserna. Denna utväg är ock en af dem, som chefen för finansdepartementet i sitt anförande till statsrådsprotokollet den 21 december 1900 omförmält såsom tilltänkt för bestridande af kostnaderna för stärkande af landets försvar. Ännu är emellertid oafgjordt, huruvida statsverket är i behof af den inkomst, som genom den föreslagna tullförhöjningen antages skola uppkomma, och då, i händelse ökade inkomster för statsverket komma att erfordras, förslag, enligt hvad nyss nämnts, är att förvänta från Kongl. Maj:t om höjning af tullsatserna å vin, anser utskottet Riksdagen icke böra för närvarande vidtaga någon åtgärd i sådan riktning.

Vid afgörandet af denna fråga bör särskildt tagas i betraktande, att olika vinsorter hafva mycket vexlande värden, samt att de af motionären föreslagna tullsatserna, äfven om de för en eller annan af dessa vinsorter icke kunna anses öfverdrifna, dock beträffande andra sorter till och med öfverstiga varuvärdet. Den svårighet, som i anledning af dessa vexlande värden möter vid bestämmande af tullsatsernas storlek, skulle väl kunna undvikas genom användande af värdetullar, men de skäl, som tala mot värdetullar i allmänhet, göra sig gällande särskilt i fråga om denna vara, och utskottet kan således icke heller förorda någon förändring i sådan riktning.

På grund af hvad sálunda anförlts, hemställer utskottet,

att herr von Möllers motion angående förhöjning
af tullen å vin icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 15 april 1901.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Herr *J. Bromée* har begärt få antecknad, att han af arbete i särskilda utskottet N:o 1 varit förhindrad att delta i ärendets behandling inom utskottet.